

ČASTO KLADENÉ DOTAZY

OBSAH

1. Co je hnutí Zeitgeist?
2. Jaká je základní struktura a procesy TZM?
3. Jak vidí TZM dnešní hlavní sociální problémy?
4. Jaké vidí TZM řešení pro naše dnešní hlavní sociální problémy?
5. Co jsou některé z hlavních charakteristik navrhovaného řešení (RBEM)?
6. Kdo je "vůdce" hnutí Zeitgeist? Co je to hnutí bez vůdce?
7. Kdo financuje Hnutí Zeitgeist? Bere nějaké dary jako většina NO?
8. Co je Zeitgeist Day?
9. Co je Zeitgeist Media Festival?
10. Souvisí hnutí Zeitgeist s filmovou sérií Petera Josepha?
11. Jak se dozvím víc o TZM?

(1) Co je hnutí Zeitgeist?

Hnutí Zeitgeist je vysloveně nenásilná skupina, obhajující globální udržitelnost, která má současně 1000 regionálních poboček v celkem 70 zemích. Základní struktura Hnutí se skládá z poboček, týmů, projektů a událostí. Pobočky jsou v podstatě tím, co definuje Hnutí a každá taková pobočka má za úkol nejen rozšiřovat povědomí o primárních příčinách našich dnešních společenských problémů, ale také hovořit o logických, vědeckých řešeních a metodách, které máme k dispozici, abychom mohli zaktualizovat a opravit současný sociální systém a vytvořit opravdu odpovědnou, udržitelnou, mírumilovnou, světovou společnost. Společným cílem je, prostřednictvím celosvětových vzdělávacích projektů a komunitních programů, vytvoření celosvětového hnutí, sjednocujícího lidi, bez ohledu na zemi, náboženství, nebo politickou stranu, se společnou identifikací hodnoty, kterou my všichni navždy sdílíme, a tou je naše přežití a udržitelnost.

Hnutí předpokládá, že vytvářené vzdělávací/aktivistické tlaky, společně se současným upadajícím sociálním systémem, úplně utlumí a potlačí zavedené politické, komerční a národní instituce, a tím vyřeší jeho vrozené vady. Náš pohled je, že tradiční média politiky a obchodu, jako sil pro změnu, nedosáhnou cílů potřebných pro učinění našeho společenského systému udržitelným a humánním, protože se ukazuje, že jsou sami zrozeni ze stejné, tradicionalistické, chybné logiky, která vytvořila současné problémy.

Přechodným cílem, jakmile bude dosaženo určitého globálního vědomí a tlaku, je implementace ekonomického modelu, který následuje skutečný vědecký myšlenkový proud, s ohledem na technické faktory, které umožní lidem věnovat se svým zájmům, zlepšení veřejného zdraví a odpovědnosti za životní prostředí, na celé generace. Tento nový model, kvůli svému založení na řízení zdrojů a přírodních zákonech (věda), jako startovních bodů pro všechny rozhodnutí a procesy, je často označován jako "Ekonomický model založený na zdrojích". Nicméně realizace tohoto směru nepochází od institucí, ale od myšlenkového proudu - objektivního aplikování vědecké metody pro sociální záležitosti a umožněním tohoto přirozeného objevování, aby vzkvétalo bez omezení, jak bude docházet k objevům nových aktivit.

Obecná pozorování:

Z pohledu Hnutí se dnešní společnost stává stále více oddělená od fyzického světa s technikami produkce, distribuce a sociálního uspořádání, které mají malý nebo žádný vztah k životnímu prostředí, nebo současnému stavu vědeckých poznatků kolem veřejného zdraví a udržitelnosti.

Cyklická spotřeba

Například, naše užívání monetárního systému, který je založený na zisku, se stalo jedním z největších ničitelů přírodního světa a udržitelných lidských hodnot. Celá světová ekonomika vyžaduje k funkčnosti "cyklickou spotřebu", což znamená, že peníze musí neustále obíhat. Tím pádem musí být neustále zaváděno nové zboží a služby, bez ohledu na stav životního prostředí a skutečné lidské potřeby. Tento "trvalý" přístup má fatální následky, protože zdroje, jak víme, nejsou jednoduše neomezené. Zdroje jsou omezené a Země je neodmyslitelně uzavřený systém. Stavět na potřebě neustálé spotřeby kvůli udržení lidí zaměstnaných, a tím udržení systému v chodu, je na omezené planetě eko-vražděné. Skutečný cíl ekonomiky, podle definice, je strategicky zachovávat a vytvářet efektivitu. Dnešní systém však vyžaduje opak.

Nekonečný růst

Monetárně-tržní model je založen na penězích, se kterými se nakládá jako s komoditou pocházející z dluhu; prodávanému kvůli příjmu z úroků. Toto je "Ponziho schéma". Pokaždé když je tato komodita (peníze) prodána (bankovní půjčka), musí být splacena zpět (dluh) s trochou peněz navíc jako poplatek kvůli zisku (úrok). Problém je, že hodnota požadovaného úroku na uhrazení dluhu v nabídce peněz neexistuje. Jinými slovy, bankroty a selhání nejsou vedlejšími produkty - jsou nevyhnutelné - je vždy více nesplaceného dluhu, než peněz v oběhu. To vytváří vážný, ofsetový peněžní nedostatek, který utlačuje mnoho lidí na mnoha úrovních.

Hodnota nedostatku

Obdobně záměry, neodmyslitelné v monetárním systému, odvozují strategickou výhodu od nedostatku. To znamená, že vyčerpané zdroje jsou vlastně pozitivní věcí pro průmysl, protože může být krátkodobě z každé jednotky vyděláno mnohem víc peněz. Toto souvisí s monetárním zákonem nabídky a poptávky a tím "hodnoty" v ekonomii. Vytváří to zvrácené posilování ignorování environmentálních problémů a negativní následky, které vytváří nedostatek; není třeba zmiňovat posilování lidské deprivace. Tento systém neuspokojuje, a ani nemůže, potřeby mnohých, protože by to nebylo finančně efektivní.

Problémy/neefektivita = zisk

Podobně systém, aby mohl fungovat, také vyžaduje problémový/konstantní spotřebitelský zájem. Čím víc lidí má rakovinu, nebo auta, která se rozbijí, tím je díky řešení těchto problémů, lepší ekonomika. Je zbytečné říkat, že toto také vytváří neodmyslitelné přehlížení lidského blaha a životního prostředí. Udržitelnost, efektivita a zachování jsou nepřátelé tohoto modelu.

Nákladová efektivita a nezodpovědné zastarávání

Je zde také mechanismus nákladové efektivity, který vyžaduje snižování výdajů, kvůli potřebě zůstat "konkurenceschopný" na trhu. Každý jednotlivý produkt, vytvořený nějakou společností v dnešní době, je okamžitě podřadný, protože tržní požadavek, snižovat produkční náklady ve prospěch snížení výstupní "nákupní ceny" pro udržení konkurenční výhody, automaticky snižuje výchozí kvalitu jakéhokoliv předmětu. Je nemožné v naší společnosti vytvářet "strategicky nejlepší"/trvanlivé cokoliv, což způsobuje znepokojující množství promrhaných zdrojů a času. Obdobně, tento stejný mechanismus posiluje bezohlednost k životnímu prostředí, vyčerpávání a znečišťování, které vidíme, mimo jiné, v dnešním světě jako konstantní.

Odpad a potlačování lidských zdrojů

Co se týče dnešních povolání, musíme se sami sebe zeptat, jaký smysl má dané zaměření a proč je nezbytné. Pravdou je, že většina dnešních zaměstnání není přímo souvisejícími s vlastními životními potřebami. Většina jsou spíše umělé vytvořené míchanice, sloužící pro potřebu udržení lidí v

zaměstnání, aby si mohli zachovat kupní sílu v prostředí, kde se technologie vyvíjí exponenciálně, čímž dochází k odsouvání lidí z produkce.

"Vytváření pracovních míst" je běžný výrok v dnešní politice. Dobrá, v teorii může být vytvořeno pracovní místo, kde budou lidi placeni za sezení v místnosti a žvýkání žvýkačky po celý den, každý den, ale je to rentabilní použití lidské mysli? Měli bychom degradovat naši mentální kapacitu na jednoduše libovolné tzv. pracovní místo kvůli pouhým "ekonomickým" důvodům, bez ohledu na to, čím dané zaměstnání přispívá osobnímu a/nebo společenskému vývoji? Toto smýšlení se stává ještě bizarnějším, když si uvědomíme, že nás mechanizace nejenom oprostuje od práce, ale je ve skutečnosti i mnohem efektivnější a produktivnější díky exponenciálnímu pokroku ve vědě a technologiích.

Jinak řečeno, samotná realita toho, že je požadováno po každém člověku, aby sloužil nějaké korporaci nebo klientovi, aby získal příjem, za který pořídí nezbytnosti pro život, nejen že zachovává mrhání lidské mysli a života, ale je také formou útlaku - otroctví. Když zkombinujeme, již dříve zmíněný, "nekonečný růst" a dluhový nátlak, který je zabudovaný v tomto systému, vidíme, že kombinace garantované nerovnováhy dluhu a požadavku podvolit se lidské práci, bez ohledu na její smysl/efekt, kvůli získání monetárního příjmu pro přežití - je strukturální formou útlaku nižších tříd (které mají nejvíce dluhu a potřebu pravidelného příjmu).

Jak bylo zmíněno, pokroky ve vědě a technologiích ukázali, že toho můžeme hodně zautomatizovat. Čím více jsme aplikovali mechanizaci na práci, tím produktivnější se věci stali. Proto je nejen nedbalé mrhat našimi životy na obsluhu stolů, práci na autobusové zastávce, opravu aut, nebo jiná opakující se monotónní zaměstnání, ale je to také zcela nezodpovědné, abychom neaplikovali moderní mechanizační techniky do všech odvětví, kde je to možné, nehledě na strategické řízení zdrojů, což je silný způsob jak dosáhnout rovnováhy a dostatku pro všechny lidi na světě, čímž dojde ke snížení kriminality vytvářející, nerovnováhy.

Faktem je, že tržní systém se nemůže nijak dále udržet, protože korporace budou dál šetřit peníze skrze automatizaci, čímž vytlačí lidskou práci - tím ale také ubude kupní síla, a tím bude pokračovat nevyhnutelná ztráta "růstu", který definuje tento systém.

Nakonec, dnešní společnost má přístup k velmi pokročilým technologiím a může snadno poskytnout víc než je potřeba pro všechny lidi na Zemi. Toto je možné skrz implementaci ekonomiky, založené na vědeckém řízení zdrojů a aplikování moderních metod. Toto je záměrem Hnutí Zeitgeist - vytvořit globální povědomí, které umožní přechod do nového, udržitelného směru pro lidstvo jako celek.

(2) Jaká je základní struktura a procesy TZM?

Předměty:

- "Hnutí"
- "Členové"
- "Pobočky"
- "Týmy"
- "Kordinátoři"
- "Projekty"
- "Racionální souhlas"
- "Informační přenos"
- "Shromažďování finančních prostředků"

"Hnutí"

Hnutí, jako entita, se skládá z globální pobočkové soustavy, která obvykle obsahuje města, státy a národy. Zatímco Hnutí je dle definice globální, pobočky jsou to, co představuje fyzickou přítomnost

samotného hnutí Zeitgeist. Být částí hnutí Zeitgeist znamená být částí vaší regionální pobočky na co nejnižším stupni operací ve vaší oblasti, čímž se stanete i součástí celku.

"Členové"

Aby se dala osoba považovat za Člena Hnutí Zeitgeist, tak musí být aktivní v pobočce. Když v jejich regionu žádná pobočka neexistuje, tak by ji měl prospektivní člen založit. To je v počátcích velmi jednoduché, protože vše co to vyžaduje je webová stránka nebo skupina libovolné velikosti/druhu. Někde to začít musí.

"Pobočky"

Pobočky jsou regionální skupiny členů hnutí Zeitgeist, organizované v úrovních.

Současné úrovně poboček jsou, od "shora dolů":

1. Mezinárodní - [Země, ve smyslu vlasti/národa]
2. Státy/Provincie - [Další nižší stupeň regionálního rozdělení v dané zemi]
3. Velkoměsto/Město - [Další nižší stupeň regionálního rozdělení v daném státu nebo provincii]

Je potřeba, aby pobočky umožňovaly komunikaci mezi členy, ale také mezi pobočkami. Jak pobočka roste, měli by být zavedena pravidelná setkání naživo a/nebo virtuálně (online), společně s účastí na regionálních nebo globálních událostech a akcích.

Setkání v rámci pobočky se odehrávají na úrovních s koordinátory. Například, pokud je nejnižší úroveň poboček ta v Severní Karolíně, tak by pořádala setkání všech členů Severní Karolíny. Avšak setkání Pobočky na vyšší úrovni (USA) se účastní pouze Koordinátoři každého státu, ne všichni Členové. Toto zúžení existuje kvůli porozumění, které by bylo nemožné s tisíci členy na Globálním Setkání najednou.

"Týmy"

Skupiny členů, které jsou organizované týmovými koordinátory, pracující na specifickém projektu/ech.

Týmy nabývají obvykle dvou forem: globální týmy a regionální týmy.

Globální týmy jsou týmy, které pracují na centrálních projektech hnutí, které se vztahují k celé organizaci. Současně je 6 globálních týmů a každý tým má své vlastní směrnice/procesy pro zúčastněné.

- JAZYKOVÝ TÝM
- VÝVOJÁŘSKÝ TÝM
- ZPRAVODAJSKÝ/TISKOVÝ TÝM
- TÝM MEDIÁLNÍCH PROJEKTŮ
- TECHNOLOGICKÝ TÝM
- PŘEDNÁŠKOVÝ TÝM

Regionální týmy jsou obvykle nezávislé na globálním hodnocení a jsou vytvářeny pobočkou.

"Projekty"

Jakýkoliv relevantní zájem, na kterém se tým shodl a předložil, ať už regionální či globální. To často zahrnuje zpravodajství, události, nebo charitativní akce.

"Koordinátoři"

Zúčastnění organizátoři/reprezentanti v každé pobočce nebo týmu.

Toto jsou přední lidé a základní operační organizátoři, kteří pracují s pobočkou nebo týmem na komunikaci, nebo na jiných souvisejících administrátorských záležitostech. Nepleťme si je s vůdci nebo autoritami [jako je "prezident/starosta" nebo "lidmi dělajícími rozhodnutí"]. Jsou si rovni s kterýmkoliv jiným členem pobočky/týmu a nejsou v pozici, kde by mohli dělat nad pobočkou finální rozhodnutí. Raději, přispívají svým časem, aby předali informace z a do své pobočky/týmu, společně s účastí na příslušných projektech.

Koordinátoři pobočky jsou typicky zakládající účastníci dané pobočky a jsou, samozřejmě, dobrovolníky - jako všichni ostatní. Musí však podstoupit souhlas vyšším stupněm koordinátorů. [například pokud se zakládá městská pobočka, osoba musí být přezkoumána koordinátorem státní pobočky, aby byla zachována integrita. Vytvoření nové pobočky je podmíněno zasláním a znalostmi možného koordinátora pobočky a je hodnoceno případ od případu.] Toto je jeden z mála případů, kdy je potřeba, aby koordinátor města/státu/země učinil rozhodnutí - v tomto případě o vzniku pod-pobočky. V případě konfliktu by na dosažení racionálního konsenzu pracovala i relevantní pobočka na vyšším stupni.

Globální týmoví koordinátoři také nejsou autoritami, ale opět spíše dobrovolnými pomocníky, kteří zajišťují, že procesy v každém týmu probíhají hladce. V případě problému/konfliktu, může být změna koordinátora/ů dané pobočky/týmu dosažena prostřednictvím souhlasu v dané pobočce/týmu, respektive mezinárodního koordinátorského zhodnocení přes "racionální souhlas".

"Racionální souhlas"

Racionální souhlas nesmí být zaměňován s historicky nefungujícím tradičním procesem demokratické vlády davu "jedna osoba - jeden hlas". TZM netoleruje úplnou, otevřenou demokracii vlády davu, protože je založena na chybném předpokladu, že je každý účastník dostatečně vzdělaný, aby mohl udělat to nejintelektuálněji vhodné, nezkreslené rozhodnutí.

Řádné rozhodování nemá co do činění se zájmy skupiny lidí, ani zájmy jedné osoby. Řádné rozhodování je čistě technický proces logického zhodnocení daného souboru proměnných a proto může být založeno jen na hmotných, technických referencích - ne na bídných, nepodložených masových hodnotových názorech, což je to, co čistá teorie demokracie chybně předpokládá, že drží integritu. Jinými slovy, každý argument daného člena musí být logicky podpořen externím odkazem/souborem externích odkazů - čistě odůvodněným v komunikaci pro podporu daného závěru. Manifestace tohoto odůvodnění by mohla být nazvána "Případ".

Použijeme příklad o pobočce z předchozího scénáře: Když se objeví konflikt v souhlasu ve skupině, je zahájen proces racionálního souhlasu, který vyžaduje, aby každá strana předložila jejich Případ všem ostatním. Tento Případ musí obsahovat technicky odůvodněné faktory/instance/příklady, které mohou být ohodnoceny mimo vyjádření osoby, která představuje problém. Jinými slovy, pomluvy, předpoklady a predispozice nemají žádnou hodnotu. Když nemůže být nějaký argument kvantifikován - není jako argument platný.

Předpokládejme, že má člen problém s akcemi koordinátora a rád by viděl jeho odstranění. Předpokládejme, že případové odůvodnění je, že koordinátor nedostatečně reprezentuje zájmy/myšlenky většiny skupiny.

V tomto scénáři je potřeba předložit soubor technických příkladů, které může skupina sama přezkoumat. Pak by byl učiněn racionální "demokratický" souhlas uvnitř skupiny, který by byl založen pouze na prezentovaných důkazech - ne na vyjádření jakékoliv osoby. Teď, zatímco je proces dostatečně jednoduchý a přímý - připomínající tradiční demokracii - rozhodnutí může být změněno dalším vyšším stupněm v pobočkové struktuře a to v případě, že samotné závěry jsou podezřelé vzhledem k technickému odůvodnění. Toto rozšířené hodnocení je zde proto, aby chránilo před možnými chybnými závěry učiněnými nepoučenými, nebo neobjektivními členy pobočky.

Jinými slovy, například odstranění koordinátora státní pobočky, pokud dojde k racionálnímu souhlasu v dané pobočce, může stále ještě potřebovat dosáhnout racionálního konsenzu na struktuře státní úrovně. [tím je souhlas všech 50ti států USA], aby došlo k ochraně proti chybnému nebo neobjektivnímu skupinovému rozhodnutí, nebo dokonce infiltraci třetích stran s úmyslem vyvolání problémů. Jelikož tyto situace jsou velmi vzácné a vyskytují se obvykle v malých pobočkách na nižších stupních, tak faktory, které zahrnují takovou intervenci, přirozeně existují na základně jednotlivých případů.

Mimo to je důležité podotknout, že není samo o sobě co získat tím, že jste koordinátorem pobočky nebo týmu. Zneužití této pozice nenabízí zpět nic, co by člověk mohl získat, možná kromě uspokojení ega. Není zde žádný plat a typicky je to vzhledem k odpovědnosti pozice s větším množstvím stresu. Mnoho lidí, kteří přijdou z hyper-demokratického klimatu, předpokládají, že masový souhlas je jediná věc, které můžeme věřit a že jednotlivci se nedá věřit vůbec. Tento cynický pohled potřebuje být upraven, abychom rozuměli tomu, že v prostředí, kde člověk nenajde odměnu za svůj úzký sobecký zájem, nebude mít žádný důvod, aby pokračoval v tomto sobeckém chování. Toto je jeden z hlavních důvodů, proč Hnutí funguje celkově bez peněz - protože peníze, jak nám ukázala historie, vždycky připraví na základní úrovni úrodnou půdu pro korupci.

"Informační přenos" [mezi úrovněmi poboček]

Každá úroveň poboček má daného koordinátora, nebo soubor koordinátorů, a tito koordinátoři jsou jen komunikativní reprezentanti zájmů dané pobočky, zatímco jen v některých případech je zapotřebí, aby zhodnotili rozhodnutí o konfliktech/jmenování v pobočkách na nižší úrovni [Viz výše]. Ve všech případech je racionální souhlas proces rozhodování, a ten přirozeně podtrhuje to, co také nazýváme "informační přenos".

Informace jsou rozebírány v každé pobočce na jejich periodických setkáních na živo nebo online, s dosažením racionálního souhlasu pro jakkoliv závažnou záležitost. Pak je daná myšlenka, pokud je relevantní pro Globální Hnutí, poslána ze spodu nahoru prostřednictvím procesu systematické koordinátorské reprezentace.

Pokud městská pobočka [např. Chicago] vytvoří myšlenku/projekt, která vypadá, že by mohla být aplikována globálně v celém hnutí Zeitgeist, bude tato myšlenka prezentována a probrána na státní úrovni [to jest Ilinoa], se všemi ostatními městskými pobočkami.

Jak bude dosaženo souhlasu na této úrovni, tak přinese státní koordinátor tuto myšlenku na úroveň země [to je USA], kde je myšlenka prezentována a probrána se všemi státy/provinciemi.

Jak bude dosaženo racionálního souhlasu na této úrovni, koordinátor země přednese tuto myšlenku na mezinárodní úrovni [Svět], kde je opět myšlenka prezentována a rozebrána se všemi zeměmi. Na této úrovni by mohl implementovat tuto myšlenku racionální souhlas.

Toto je přístup "ze zdola nahoru". Odtamtud, "ze shora dolů", mohou být navrženy direktivy, které by ovlivnily akce všech poboček. Očividně, existují návrhy "odprostřed", které začnou ne na nejnižší úrovni, ale na "střední" nebo "vysoké". V tomto případě je odpovědností každého koordinátora Hnutí, aby informoval ve své pobočce o dané záležitosti, a pokud je zde nějaký konflikt, je instituován přístup "ze zdola nahoru", aby dosáhl racionálního souhlasu a tím rozhodnutí.

"Shromáždování finančních prostředků"

Globálním pravidlem je, že Hnutí operuje na základě osobního časového přispívání, nikoli peněžního. Žádná pobočka neumožňuje pobírat přímé dary. Celkově lze říci, že Hnutí záměrně vybízí k osobním dobrovolnickým příspěvkům. Nicméně jsou zde dvě základní výjimky. Jelikož udržování webových stránek něco stojí, je povoleno prodávat běžné zboží. Globální Webová Stránka například nabízí Trička, aby se vyvážily administrativní a hostovací náklady. Každá Pobočka může nabízet vlastní Trička, nebo

něco podobného. Ale v případě zneužití bude jakákoliv "excesivní" prodejní politika ukončena. Takových rozhodnutí je dosahováno mezinárodním/globálním administrátorským souhlasem.

Druhou výjimkou je, pokud nějaký specifický potřebný projekt vyžaduje financování. Typicky je očekáváno, že takové financování přijde od osoby/osob, které přímo spolupracují s pobočkou. V případě, že to není možné, může být zavedeno plně transparentní dočasný darovací systém na pokrytí potřeb projektu.

(3) Jak vidí TZM dnešní hlavní sociální problémy?

TZM je velmi odlišné od většiny aktivistických komunit, nebo politických/sociálních hnutí v dnešní době, kvůli způsobu jak nahlíží na většinu společenských problémů, které jsou v dnešním světě běžné.

Krátce, samotný společenský systém je považován za primární příčinu, kde je lidské chování a jeho následné efekty - korupce, znečištění, války, plýtvání, vykořisťování a tím zkreslení hodnot a psychologie - viděno jen jako symptomy této fundamentální primární příčiny.

Moderní psychologické a sociologické studie zjistili, že lidské chování je náchylné k vlivu prostředí. Co je odměňováno kulturou, bývá zachováno. Například je běžně považováno za "morální", když se korporace dopouští znečišťování, aby ušetřila peníze. Mnozí protestují, že lidé v korporacích musí být "zkorumpováni", když dopustí takové věci. Vada je však v předpokladu. Když existujeme v systému, který nám dovoluje "šetřit peníze" a tím být více "ekonomicky efektivní", když budeme vykořisťovat, zneužívat nebo lhosit, proč bychom neměli očekávat, že k tomu dojde, obzvláště v systému, který je založený na konkurenci, kde se vždy vyhledávají výhody?

Jinými slovy, "korupce" je posilována. Tím pádem není řešením vyzkoušet více "zákonů" a zastavit toto chování. Řešení je vytvořit sociální systém, který takové chování vůbec neposiluje nebo neodměňuje. Zákony jsou pouhé "záplaty", které pracují proti vnitřní logice samotného systému.

A zatímco TZM má potravinové kampaně a jiné programy, které pracují, aby ulehčili napětí, které je neodmyslitelnou součástí našeho současného sociálního modelu (který je považován za fundamentální příčinu jedné miliardy hladových, nezaměstnanost, vyčerpávání zdrojů a neskutečné množství znečištění a mrhání), nepovažuje tyto akce za řešení, protože ty pouze přistupují k "symptomům". Jako potřebnou nápravu vidíme změnu sociálního systému, čímž dojde ke změně lidských hodnot a chování.

Na toto téma může být řečeno mnohem víc. Prosím prohlédněte si naše materiály, abyste viděli více příkladů toho, jak je současné sociální uspořádání - konkrétně ekonomické - primární příčinou většiny našich problémů a jak určuje naši nedostatečnou udržitelnost.

(4) Jaké vidí TZM řešení pro naše dnešní hlavní sociální problémy?

V dnešní době to vypadá, jako kdyby většina řešení byla omezena současným sociálním řádem a jeho praktikami.

Na světě je například miliarda hladovějících lidí a většina řešení se snaží nějakým způsobem využít peníze, aby docílili uvolnění potřebných zdrojů.

TZM na to má jiný pohled. Raději, než brát každý problém zvlášť a snažit se ho vyřešit v rámci navyklého systému - systému, který může, popravdě, samotný problém vytvářet - TZM dělá krok zpět, aby zvážilo vnitřní logiku věcí samotných, a to, jak se váží na vyvstávající vědecký pokrok (s ohledem na vědeckou metodu), bez ohledu na společenské tradice a zvyky.

V případě miliardy hladovějících lidí řešení nespočívá v potřebě více příspěvků, větších státních dotací, nebo dokonce, zákonem vytvořených omezení možných příčin zneužití a vykořisťování takovýchto regionů (to nejsou přímá řešení, protože se nevztahují k mechanismu přežití). Spíše se vztahují k současným společenským zvykům.

Daný problém, a tím pádem i logika, jsou technické podstaty - ne politické, nebo finanční. Když z nějakého důvodu není zajištěno, aby čisté, život podporující, zdroje byly dostupné v určitém regionu, tak je to technickým problémem. Otázkou pak je: Existuje nějaké empirické environmentální omezení, které činí tyto zdroje nedostupné? V téhle době rozhodně ne. Je dobře známo W.H.O. a dalšími, že na světě je produkováno dostatek jídla, aby nasýtilo každého, a také máme technické prostředky na odsolování a čištění vody, aby se dala zajistit její zdravotní nezávadnost. Toho může být dosaženo na průmyslové úrovni.

Finanční přístup má zjevně vnitřní vadu, a tou je neschopnost poskytnout tyto základní, život podporující, atributy a zdroje jedné miliardě lidí. Je to ekonomicky neefektivní, když uvážíme pravý význam slova "ekonomie".

Technický přístup, který dokazuje, že je možné, aby už nikdo nehladověl, říká - že jestli je to možné udělat, pak jednoduše potřebujeme najít nový způsob a překonat, pokud to bude potřeba, současné společenské zvyky.

Jak je běžné, ve většině materiálů hnutí Zeitgeist vidíme samotnou finanční strukturu, jako základní příčinu většiny světových problémů - z pohledu technické reality, která nám říká, jak je možné přistupovat k řešení. Ta je založena na vědecké příčinné souvislosti a ne na té Finanční. Ve světě extrémního pokroku v informačních a mechanických technologiích je velkým uvědoměním to, že dokážeme dělat mnohem víc než kdy jindy, abychom uspokojili potřeby lidské populace společně s vytvořením logiky, kde většina environmentálních a sociálních problémů, kterým čelíme dnes, by byla okamžitě vyřešena, pokud bychom aplikovali naše aktuální znalosti.

(5) Jaké jsou některé z hlavních charakteristik navrhovaného řešení (RBEM)

1. Žádné peníze nebo tržní systém
2. Automatizace práce
3. Technologické sjednocení země za využití teorie systémů
4. Přístup nad vlastnictvím
5. Soběstačné/lokální město a produkční systémy
6. Věda jako metodologie pro vládnutí

1. Žádné peníze ani tržní systém.

Tržní teorie předpokládá několik věcí, které byly prokázány jako nepravdivé, jen okrajově prospěšné nebo naprosto sociálně škodlivé.

Hlavní problémy ke zvážení:

A. Potřeba pro "nekonečný růst", který je matematicky neudržitelný a ekologicky škodlivý.

Celý základ Tržního Systému není o inteligentním řízení našich většinou omezených zdrojů, ale spíše o jejich permanentní extrakci a spotřebě kvůli zisku a "ekonomickému" růstu. Aby mohli být lidé zaměstnáni, musí neustále spotřebovávat, bez ohledu na stav životního prostředí a často bez ohledu na užitek produktu. To je naprostým opakem toho, co vyžadují udržitelné praktiky, což je strategické zachování a efektivní využití zdrojů.

B. "Korupci vytvářející" pobídkový systém.

Často se tvrdí, že konkurenční trh vytváří motivaci k jednání v zájmu společenského pokroku. Zatímco to může být z části pravda, tak také vytváří stejné, ne-li větší, množství korupce ve formě plánovaného zastarávání, běžného zločinu, válek, finančních podvodů, vykořisťování lidské práce a mnoho dalších problémů. Většina lidí je dnes ve vězení kvůli zločinu spojeném s penězi, nebo kvůli nenásilným drogovým přestupkům. Většina zákonů existuje právě v kontextu s monetárně-založenými zločiny.

Kdyby také někdo kriticky prozkoumal historii a nahlédl do zdokumentovaných životopisů/mentalit významných vědců a vynálezců naší doby, jako jsou N. Tesla, A. Einstein, A. Bell, bratři Wrightové, a mnoho dalších - zjistil by, že nenalezali svou motivaci ve vidině finančního zisku. Zájem vydělat peníze nesmí být zaměňován se zájmem vytvářet společensky prospěšné produkty a velmi často se stává, že jsou naprosto v rozporu.

C. Rozdělený, neefektivní průmyslový komplex, který mrhá neskutečným množstvím zdrojů a energie.

V dnešním světě, s příchodem globalizace, se stalo mnohem ziskovější dovážet a vyvážet, jak práci, tak zboží, přes celý svět, raději než produkovat lokálně. Do Spojených států se dováží banány z Ekvádoru a balená voda z Fudži z Japonska, mezitím co západní společnosti v deprivovaných zemích třetího světa vykořisťují levnou pracovní sílu atd. Obdobně, procesy extrakce, vytváření komponentů, skládání a distribuce daného zboží se často odehrává v několika zemích, jen kvůli produkčním/majetkovým a pracovním nákladům. Tato "nákladová efektivita" generuje extrémní "technickou neefektivitu" a je ospravedlnitelná jen v rámci tržního systému kvůli ušetření peněz.

V RBEM je hlavním cílem technická efektivita. Produkční proces není rozptýlený, ale tak centralizovaný a proměnlivý, jak jen to je možné, s co nejmenším množstvím přepravy, a tím šetřící obrovské množství energie a lidské práce oproti dnešním metodám. Jídlo je pěstováno lokálně kdykoli je to jen možné (což je většinu času, díky flexibilitě vnitřní agrokulturní technologie dnešní doby), mezitím co veškerá extrakce, produkce a distribuce je logicky zorganizována tak, aby využívala tak málo lidské práce/přepravy/místa, jak jen to bude možné, při zachování "strategicky nejlepšího" možného zboží (více níže). Jinými slovy, systém je plánován, aby byl maximálně efektivní a produkoval minimum odpadu.

D. Sklon pro "Establishmenty". Velmi jednoduše, zavedené korporátní/finanční řády mají vnitřní tendenci zastavovat realizaci nových sociálně pozitivních změn, pokud to věští ztrátu podílu na trhu, zisku a tím moci. Je důležité uvážit základní povahu korporace a její vlastní potřeby pro sebe-zachování.

Když někdo založí společnost, najme zaměstnance, vytvoří trh a stane se výtěžným. To, co tímto vytvořil, je, z části, prostředek pro přežití skupiny lidí. Jelikož se všechny osoby v této skupině stanou příjmově závislými na jejich společnosti, je přirozené, že se vytvoří ochránářská tendence, kde cokoli, co ohrožuje instituci, ohrožuje blaho skupiny/jednotlivce. Na tomto stojí "konkurenční" přístup. Mezitím co si lidé představují konkurenci volného trhu, jako souboj mezi dvěma nebo více společnostmi v daném odvětví, často opomenou fakt, kterým je konkurence proti novým nápadům, které by učinili staré společnosti okamžitě nepotřebnými.

Nejlepší způsob, jak rozvést tuto myšlenku, je dát jednoduše příklad, jako je vláda Spojených Států a tajná dohoda "Big Oil", která omezila rozšíření plně elektrických aut (EV) ve Spojených Státech. Toto téma je velmi dobře prezentováno v dokumentu nazvaném "Kdo zabil elektromobil?". Podstatné zde je, že potřeba zachovat zavedené instituce, kvůli zachování blaha těch na výplatní pásce, vede k neodmyslitelné tendenci

blokovat pokrok. Nová technologie, která může učinit předešlou technologii zastaralou, se bude setkávat s odporem, pokud neexistuje způsob, jakým by jí mohl tržní systém přijmout ve svém pomalém tempu, umožňujícím tím přechod pro korporace (příkladem je zachování "hybridních" aut v USA, naproti plně elektrickým, které by mohli nyní existovat, v dostatečném množství). Existuje obrovské množství důkazů o FDA (Agentura pro kontrolu jídla a léčiv) a jejich upřednostňování/tajných dohod s farmaceutickými společnostmi, aby omezili/zastavili dostupnost zdokonalených léků, které by způsobily ukončení prodeje a výroby těch existujících/ziskových.

V RBE není nic, co by brzdilo vývoj a jeho implementaci. Pokud by něco bylo bezpečné a užitečné, bylo by to okamžitě zavedeno do společnosti, bez jakékoliv monetární instituce, která by změnu zmařila, jen kvůli své, sebe-zachovávající, měnové povaze.

- E. Vnitřní zastarávání, které bezprostředně vytváří podřadné produkty, kvůli potřebě zůstat "konkurenceschopný". Tento málo známý atribut produkce je dalším příkladem mrhání, které je vytvářeno v tržním systému. Je už tak dost zlé, že se mnoho společností snaží neustále kopírovat výrobky těch druhých ve snaze udělat svoji variaci více zajímavou, kvůli veřejné spotřebě, ale ještě nehospodárnější realitou je, že díky konkurenční povaze systému, je matematicky jisté, že každý vyrobený produkt je už v době své produkce podřadný, kvůli potřebě omezení nákladů na produkci, a tím zajištění jeho konkurenceschopnosti vůči jiným firmám, které dělají to samé z toho samého důvodu. Staré pořekadlo volného trhu, kde ti, co produkují, "vytváří nejlepší možné zboží za nejnižší možné ceny", je zbytečně nehospodárnou realitou a je škodlivé, protože je nemožné, aby společnost v čemkoliv využívala nejefektivnější materiál nebo výrobní procesy, protože by bylo příliš nákladné zachovat konkurenceschopnou cenu.

Prostě nemohou udělat fyzicky "strategicky nejlepší" - je to matematicky nemožné. Kdyby ano, nikdo by to nekoupil, protože by to bylo cenově nedostupné, kvůli vnitřní hodnotě kvalitnějších materiálů a metod. Mějte na paměti - lidé kupují to, co si mohou dovolit. Každý člověk na této planetě má zabudovaný limit toho, co si v měnovém systému může koupit, a tento limit generuje zpětnovazebnou smyčku neustálé plýtvání kvůli podřadné produkci, která uspokojuje tuto podřadnou poptávku. V RBEM je zboží už vytvářeno tak, aby vydrželo, mohlo být vylepšeno, nebo později plně recyklováno.

Všimněte, že v předchozím tvrzení byl použit termín "strategicky nejlepší". Tato kvalifikace znamená, že zboží je vytvářeno s ohledem na stav zdrojů planety, v kvalitě použitých materiálů založené na rovnici, která v sobě zahrnuje veškeré relevantní atributy, rychlost vyčerpávání, negativní následky atd. Jinými slovy, nepoužívali bychom slepě titan, například pro všechny počítačové skříně, jen proto, že to je "nejsilnější" vhodný materiál. Takové omezené praktiky by mohli vést k vyčerpání zdroje. Spíše by existoval gradient kvality materiálu, ke kterému by bylo přistupováno skrze analýzu relevantních atributů - jako jsou srovnatelné materiály, stupně přirozeného zastarávání daného předmětu, statistické využití v komunitě, atd. Tyto vlastnosti a vztahy by byli přístupné skrze programování s vypočítaným nejstrategičtějším možným řešením a výstupem v reálném čase. Je to pouhá záležitost výpočtu.

- F. Sklony monopolů a kartelů, zaviněné základní motivací růstu a zvýšeného tržního podílu. Toto je bod, se kterým ekonomové často nesouhlasí, kvůli předpokladu, že volná konkurence je seberegulující a že ve volném tržním systému jsou monopoly a kartely extrémně vzácné anomálie. Tato domněnka o "neviditelné ruce" se zdá být na základě zkušeností z historie nepravdivá, a není potřeba zmiňovat existenci neuvěřitelně rozsáhlé legislativy kolem této záležitosti, která dokazuje svojí neuskutečnitelnost. V Americe je bezpočet monopolů, jako je Standard Oil a Microsoft. Kartely, které jsou v podstatě monopoly vytvořené tajnými dohodami mezi největšími konkurenty v odvětví, trvající až dodnes, jsou běžnému pozorovateli často méně zřejmé. V každém případě "volný trh" sám

o sobě tyto záležitosti neřeší - vždy je zapotřebí vlády, aby zakročila a vypořádala se s monopoly.

Vedle tohoto je mnohem důležitějším bodem, že v ekonomice založené na "růstu" je naprosto přirozené, aby chtěli korporace růst, a tím dominovat. Vždyť to je základem ekonomické stability v moderním světě - expanze. Expanze jakékoliv korporace vždy tihne k monopolu nebo kartelu, kvůli tomu, že základním pohonem konkurence je předčít svého konkurenta. Jinými slovy, monopol a kartel jsou naprosto přirozené v konkurenčním systému. Po pravdě, je to nevyhnutelné, protože samotným základem je snažit se získat převahu, co se týče podílu na trhu. Pravou škodou, způsobenou touto realitou, je vrozený sklon "establishmentu" zachovat svou instituci, což nás vrací k již výše zmíněnému bodu D).

- G. Tržní systém je poháněn z části nedostatkem. Čím méně něčeho je, tím více peněz, které můžou být krátkodobě vygenerovány. To nastavuje tendenci korporací, aby omezovali dostupnost a tím upíraly produkční dostatek. Vytvořit dostatek je prostě proti samotné podstatě toho, co pohání poptávku. Diamantové doly v Kimberly v Africe jsou známy, že ničily diamanty, aby zachovaly vysoké ceny. Diamanty jsou vzácné zdroje, které potřebují ke vzniku miliardy let. To je velmi problematické. Svět, ve kterém žijeme, by měl být založený na zájmu vytvářet dostatek pro světovou populaci, na strategickém zachování a zefektivněných metodách, které tento dostatek umožní. Toto je hlavní důvod proč, v roce 2010, je na světě přes miliardu hladovějících lidí. Nemá to nic společného s neschopností vyprodukovat jídlo, ale všechno to má společné s neodmyslitelnou potřebou vytvářet/zachovávat nedostatek kvůli krátkodobým ziskům.

Dostatek, efektivita a udržitelnost jsou, velmi jednoduše, nepřátelé zisku. Tato na nedostatku založená logika se týká také kvality zboží. Pomyšlení, že vytvořím něco, co vydrží člověku celý život, s nutností minimálních oprav, je anatéma pro tržní systém, protože to zmenšuje míru spotřeby, která zpomaluje růst a vytváří systémovou odezvu (úbytek zaměstnání, atd.). Atribut nedostatku tržního systému je z těchto důvodů škodlivý a není potřeba ani zmiňovat, že neslouží ani v roli efektivního zachování zdrojů, což je často tvrzeno.

Zatímco nabídka a poptávka říká, že čím méně něčeho je, tím větší to bude mít hodnotu a tím se omezí spotřeba, čímž se sníží šance, že to dojde --- podněty vytvářet nedostatek, společně s neodmyslitelnou krátkodobou odměnou, která se odvíjí od nedostatkem způsobených cen, anulují tvrzení, že to umožňuje strategické zachování. Pravděpodobně nikdy nám, v současném tržním systému, "nedojde" ropa. Pravděpodobněji se ceny stanou tak vysoké, že si ji nikdo nebude moci dovolit, zatímco ty společnosti, které budou vlastnit zbývající ropu, budou na jejím nedostatku vydělávat neskutečné peníze, bez jakéhokoliv ohledu na dlouhodobé společenské důsledky. Pravé strategické zachování může přijít jen od přímého řízení zdrojů v otázce zohlednění nejefektivnější technické aplikace zdroje v průmyslu, ne ze svévolných, povrchních, cenových vztahů, bez jakékoliv racionální alokace.

2. Automatizace práce

Co se týče trendu toho, co se jeví jako exponenciální růst v evoluci informačních technologií, robotice a automatizaci - je zřejmé, že lidská práce se stává čím dál, tím víc neefektivní vzhledem k uspokojení požadavků nezbytných pro udržení lidské populace. Od začátku průmyslové revoluce jsme viděli rostoucí trend "technologické nezaměstnanosti", což je fenomén, kde jsou lidé v pracovní síle nahrazováni stroji. Tento trend, který je diskutabilní v dlouhodobém efektu na zaměstnanost, vytváří sklon k nahrazení pracovníka, a tím spotřebitele, čímž se zpomaluje spotřeba.

Tato záležitost je popravdě zastíněná ještě větším společenským jevem: Použití strojové práce (mechanizace) je pravděpodobně mnohem efektivnější než lidský výkon prakticky ve všech sektorech. Kdyby někdo sledoval například výstupní výkon tovární produkce v ocelářském průmyslu v USA za uplynulých 200 let, zjistil by, že nejenže v nich pracuje méně než 5% pracovní síly, ale že jejich efektivita a výkon se výrazně zvýšil. Trend, popravdě, nyní ukazuje, že "zaměstnanost je inverzní k produktivitě". Čím více mechanizace, tím produktivnější se průmysl stává.

Dnes existují mnohé monotónní pracovní pozice, které nejsou, vzhledem k možnostem automatizace a kybernetizace, vůbec zapotřebí. Nejenom že by mechanizace v těchto místech zredukovala pozemské břemeno a umožnila by více volného času pro lidi, ale také by zvýšila produktivitu. Stroje nepotřebují přestávky, dovolenou, spánek atd. Využití mechanizace samotné znamená vytvoření mnoho forem dostatku na této planetě, od jídla po fyzické zboží.

Nicméně aby se tohoto docílilo, tradiční systém lidské práce, který využíváme, nemůže existovat. Realitou je, že náš systém "práce pro příjem" brzdí pokrok, za účelem "udržet lidi pracující", kvůli "ekonomické stabilitě". Dosahujeme stavu, kde efektivita automatizace potlačuje systém "práce pro příjem" a činí ho zastaralým. Tento trend nevykazuje žádné známky zpomalování, obzvláště s ohledem na nyní dominantní průmysl služeb, který je čím dál rychleji automatizován ve formě automatů, robotiky apod. Podobně, díky fenoménu spojeném s Moorovým zákonem a rostoucí nenákladovostí počítačů a strojů, je to pravděpodobně jen otázka času než korporace nebudou moci dále racionalizovat udržování lidské práce, protože se automatizační systémy stanou příliš levné. Samozřejmě, toto je paradoxní tržní fenomén nazývaný některými teoretiky jako "rozpor kapitalismu", protože to ve výsledku odstraňuje spotřebitele (zaměstnance) samotného a tím redukuje spotřebu.

Kromě těchto otázek, je důležité také uvážit příspěvek lidské práce vzhledem k její společenskému významu, ne peněžního zisku. V RBE by nebyl žádný smysl, ani místo pro povolání v bankovníctví, obchodu, pojištění, pokladnictví, makléřství, reklamě nebo v čemkoliv, co souvisí se správou peněz.

Všechny lidské činnosti ve formě lidské práce by měli také mít co největší společenský přínos. Není žádná logika v mrhání zdroji, časem a energií na činnosti, které nemají přímou a skutečnou funkci. Toto samotné nastavení by odstranilo miliony zaměstnání, protože by myšlenka "pracovat pro peníze", jako cíle, již nadále neexistovala.

Na základě toho by všechno ubohé, určené pro chudé, odfláknuté zboží, ješitné předměty a kulturně zinscenované výtvořky navržené tak, aby ovlivnili lidi z důvodů postavení (z prostého důvodu dosažení zisku) nadále neexistovali, a tím ušetřili čas a zdroje.

Jedna poslední poznámka na toto téma: Někteří toto slyší a předpokládají, že se tím zruší komunikativní umění a osobní a společenské vyjadřování jako je malování, sochařství, hudba a podobně. Ne. Tyto vyjadřovací média budou pravděpodobně prosperovat, jako nikdy předtím, kvůli množství volného času, který budou lidé mít. To pravděpodobně umožní renesanci kreativity, vynalézavosti, společně s komunitním a sociálním kapitálem. Sejmutí povinnosti lidské práce také sníží stres a vytvoří přívětivější kulturu.

Je rozdíl mezi vytvářením udržitelné a efektivní společnosti, přes zaměření se na zachování zdrojů, efektivitu produktů a strategické rozdělení lidské práce na ty věci, které generují skutečný společenský přínos - a vytvářením pro osobní vyjádření, prozkoumávání, zkoušení a tím pro umění, které bylo součástí lidské evoluce již od počátku času.

3. Technologické sjednocení Země za využití teorie systémů

Žijeme v symbiotickém/synergickém planetárním ekosystému s rovnováhou založenou na příčině a následku, která odráží jednotný systém pozemských operací. Buckminster Fuller toto

dobře definoval, když označil naši planetu za "vesmírnou loď Zemi". Je na čase, abychom zohlednili na této planetě tento přirozený stav věcí i v našich společných záležitostech. Věc se má tak, že lidské společnosti, které jsou rozptýlené po světě, potřebují zdroje, které jsou také nerovnoměrně rozptýlené po celém světě. Naše současná procedura pro uvolnění distribuce zdrojů přichází ve formě korporací, které vyhledávají a požadují "vlastnictví" našich pozemských zdrojů, které pak "prodávají" ostatním ve jménu zisku. Tato praktika obsahuje mnoho neodmyslitelných problémů právě kvůli své povaze, založené na vlastním zájmu na prodeji čehokoli pro osobní zisk, jak bylo již dříve zmíněno. Ale toto je jen částečný problém ve větším schématu věcí, když přijde na fakt, že žijeme na omezené planetě, a řízení zdrojů a zachování by měla být starost číslo jedna v souvislosti s lidským přežitím - obzvláště s populační explozí v uplynulých dvou stech letech.

Každou sekundu se narodí na planetě dva lidé a oba potřebují jídlo, energii, vodu atd. po celý život. Vzhledem k tomu, že máme nezbytnou potřebu rozumět tomu, co máme, jaká je rychlost vyčerpávání, jak zmodernizovat průmysl co nejefektivněji a nejproduktivněji, tak potom musíme vytvořit Globální systém řízení zdrojů. Je to jen selský rozum. Toto je rozsáhlé téma, když uvážíme všechny technické, kvantitativní proměnné, které jsou potřeba pro implementaci. Nicméně, kvůli přehledu, může být proveden jako první krok celkový globální průzkum všech pozemských zdrojů. Poté, podle kvantitativní analýzy vlastností všech materiálů, může být od základu zkonstruován strategicky definovaný proces produkce za použití proměnných, jako jsou negativní zpětné vlivy, obnovitelnost atd. (Více na toto téma naleznete v sekci nazvané Projekt Země v TZM lekci nazvané "Kam směřujeme?"). Poté bude odhadnuta statistika spotřeby, monitorována rychlost vyčerpávání, logicky formulována distribuce atd. Jinými slovy, je to kompletní systémový přístup k řízení, produkci a distribuci pozemských zdrojů; s cílem absolutní efektivity, zachování a udržitelnosti. Díky matematicky definovaným atributům, které jsou založeny na všech dostupných informacích v daném čase, společně se stavem technologií v daném čase, se parametry pro společenské operace v průmyslovém komplexu stávají jasné a k rozhodnutím tak dochází výpočtem, ne lidským názorem. Zde se výpočetní inteligence stává důležitým nástrojem pro společenské vládnutí, protože jen výpočetní schopnost/programování počítačů může vyhodnotit a strategicky regulovat takové procesy efektivně a v reálném čase. Tato technologická aplikace není nic nového. Je jen jednoduše "vystupňovaná" ze současných již známých metod.

4. Přístup nad vlastnictvím

Pojetí vlastnictví, neznámo většině lidí dnešní doby, je celkem nový společensky koncept. Před neolitickou revolucí, na rozdíl od současných existujících společností založených na lovu a sběru, vlastnické vztahy, jak je známe, neexistovaly. Ani peníze a v mnoha případech dokonce ani obchod. Komunity existovali egalitářským způsobem, žijící dle kapacity únosnosti regionu a vnitřní přirozené produkce. Stalo se tak až po objevu vývoje přímého zemědělství, následující akvizicí zdrojů obchodníky na lodích - až po moderní dobu establishmentů moci a korporací, kdy se majetek stal základem společnosti, jak ji dnes známe.

Pokud tohle víme, dojde k vyloučení běžné představy, že vlastnictví je výsledkem odvozeným od nějaké "lidské přirozenosti". Představa "žádného majetku" je dnes také často slepě spojována s "komunismem" a prací Karla Marxe. Musíme podotknout, že obhajoba žádného majetku hnutím Zeitgeist je odvozena logickou dedukcí, která je založena skoro přímo na strategickém řízení zdrojů a efektivitě, a ne na předpokládaném vlivu "komunistických" ideálů. Mezi nimi není žádné pouto, protože komunismus nebyl odvozen od potřeby zachovat a efektivně řídit zdroje. Komunismus, v teorii a praxi, byl založen na sociálním/morálním relativismu, který byl charakterizovaný kulturně - ne environmentálně - jako je tomu v případě RBE.

Skutečná otázka, relevantní pro zajištění lidských potřeb, není vlastnictví - je to přístup. Lidé věci využívají, nevlastní je. Vlastnictví je nevyužívající, ochranný přístup, vzniklý během generací, kdy byl nedostatek zdrojů, a momentálně je vytvářený propagací založenou na trhu,

které podporuje třídní rozdělení, kvůli peněžnímu zisku. Jinými slovy, vlastnictví je forma kontrolovaného omezení, jak fyzicky tak ideologicky. Majetek jako systém kontrolovaného omezení, společně s neodmyslitelnou peněžní hodnotou a tím tržními následky, je neudržitelný, omezující a nepraktický.

RBEM se nezaměřuje na statické vlastnictví, ale na strategický přístup a to uvnitř systému, který je navržený tak, aby lidé měli přístup, když ho potřebují. Například, raději než vlastnit nejrůznější druhy rekreačního sportovního vybavení, budou existovat centra přístupu, obvykle v regionech, kde se určité aktivity provozují, a tam osoba nahlásí, co si půjčuje - použije to a zase vrátí. Tento "knihovnický" typ uspořádání může být aplikovaný v podstatě na libovolný typ lidských potřeb. Samozřejmě, ti, kteří byli podmíněni si v životě vytvořit více individualistický, materialistický postoj, mohou namítnout "co když chci zelené zakázkové golfové hole a jsou dostupné jen bílé". Toto je kulturou vytvořená, zkreslená výhrada. Otázkou zde je dostupnost, ne marnivost. Vyjadřování člověka bylo změněno potřebami současného tržního systému (spotřebou) do hodnot, které jsou jednoduše nefunkční a irelevantní. Ano, v tomto případě by byla potřeba úpravy hodnot směrem ke kvalitě, raději než k identitě. Pravdou je, že i pro ty, kteří namítají z pohledu svých zájmů ohledně osobní identity, vytvoří celkové sociální důsledky takového společenského přístupu výhody, které zastíní jakékoliv doplňkové osobní preference, čímž dojde k vytvoření nových hodnot, které nahradí ty staré.

To zahrnuje:

(a) Žádná majetková kriminalita:

Ve světě přístupu, raději než ve světě vlastnictví, bez peněz, není žádný podnět krást, protože neexistuje žádná přepravejní hodnota. Nemůžete ukrást něco, co nikdo nevládní a rozhodně to nemůžete prodat.

(b) Dostatečný přístup:

Bylo již řečeno, že průměrný automobil je zaparkovaný většinu svého života, čímž mrhá místem a časem. Raději než snášet toto plýtvání způsobené majetkovým systémem, tak by mohlo jedno auto využívat větší množství uživatelů v daném regionu, čímž by došlo k významnému snížení potřebných zdrojů/produkce.

(c) Špičková efektivita produkce:

Na rozdíl od dnešní doby, kde musí tržní systém, kvůli obratu, zachovávat podstatně podřadnější produkty, mohli bychom navrhnout zboží, které vydrží, a to díky použití strategicky nejlepších dostupných materiálů a procesů. Nebudou se dále vyrábět "levné" produkty pro chudou část obyvatelstva (což je většina). Tento atribut samotný ušetří kataklyzmatické množství zdrojů, a také zpřístupní společnosti zboží a služby, ke kterým by se ve světě, založeném na penězích, neodmyslitelném zastarávání a majetku, nikdy nemohli dostat.

5. Soběstačné/lokální město a produkční systémy

Je mnoho skvělých inženýrů, kteří pracovali na otázce průmyslového designu (Jacque Fresco, Buckminster Fuller, Nicola Tesla). Za návrhy, jako jsou Frescova kruhová města nebo Fullerovy geodetické dómy, spočívá základní proud myšlenek: Strategická efektivita a maximalizace produktivity.

Například, Frescovo "kruhové město" je zkonstruováno z řady "pásů", každý sloužící společenské funkci, jako je produkce energie, výzkum, rekreace, bydlení, atd. Každé město se tak stává systémem, kde jsou všechny potřeby produkovány lokálně v daném městském

komplexu, kdekoli je to možné. Například generování energie z obnovitelných zdrojů se vyskytuje poblíž vnějšího obvodu. Produkce jídla, v průmyslových sklenících, je blíže ke středu.

Toto je naprosto odlišná logika od "globální" ekonomiky, ve které žijeme dnes, které mrhá neuvěřitelným množstvím energie a zdrojů, kvůli nepotřebné dopravě a lidské práci. Obdobně, doprava ve městech bude strategicky vytvořena tak, aby až na výjimky (záchranné vozy) eliminovala použití osamocených automobilů. Domovy jsou také vytvářeny jako mikro-systémy, tak aby vygenerovaly co největší množství vlastní elektřiny. Více informací o těchto městech naleznete na www.thevenusproject.com.

Geodetický Dóm, zdokonalený Buckminsterem Fullerem, je dalším médiem orientovaným na efektivitu, ve stejném proudu myšlenek. Fullerův cíl byl stavět návrhy tak, aby dělali více s méně zdroji. Všiml si základních problémů v konvenčních konstrukčních technikách a rozpoznal vlastní sílu přírodně se vyskytujících struktur. Výhody zahrnují: Mnohem silnější než konvenční budovy, za použití méně materiálu ke konstrukci; dómy mohou být postaveny velmi rychle, protože jsou modulární, předem vyrobené konstrukce a hodí se na masovou produkci; také využívají méně energie, aby udrželi teplo/chlad, než konvenční krabicové struktury. Více informací naleznete na <http://www.bfi.org/>

Na závěr, základním zájmem je, znovu, udržitelnost a efektivita na všech úrovních, od "návrhu bydlení" až po "pozemský design". Tržní systém vlastně bojuje s efektivitou, kvůli své zvrácené neodmyslitelné konkurenční povaze.

6. Věda jako metodologie pro vládnutí

Aplikace "vědecké metody pro sociální záležitosti" je často opakovanou mantrou pro základ sociálních operací v RBEM. Zatímco je zřejmé a jednoduché rozumět tomu, jak se to týká průmyslu, je stejně tak důležité uvědomit si hodnotu tohoto přístupu vzhledem k lidskému chování. Věda, historicky řečeno, byla často odstrkována jako chladná, omezující disciplína, která je vhodná jen pro technologie a vynalézání. V současnosti se dostává velmi málo pozornosti jejímu porozumění ohledně lidského chování.

Pověřivé myšlení, které je silně dominantní v lidské evoluci, funguje na základě toho, že je lidská bytost nějak oddělená od fyzického světa. Máme "duše"; "duchy"; jsme "boží"; jsme vázáni/vedeni vševidoucím, vševědoucím, kontrolujícím bohem, atd.

Na druhou stranu, je tu ještě kupodivu argument, že mají lidé "svobodnou vůli" ve svých rozhodnutích a že máme otevřené možnosti si zvolit naše jednání, bez jakéhokoliv vlivu prostředí, nebo dokonce vzdělání. Teď, díky rozsáhlosti předchozích dvou tvrzení a mnoha dalších si můžete najít bezpočet kulturních argumentů, které tvrdí opak. To ale nemění nic na realitě, že my lidé jsme si v historii velmi rádi mysleli, že jsme speciální a unikátní od zbytku organismů a přírodních fenoménů okolo nás.

Avšak, jak šel čas, stávalo se víc a víc jasnější, že nejsme speciální a že něco jako "speciální" v přirozeném světě neexistuje. Všechno je totiž speciální, protože každý organismus je unikátní. Není žádný důvod předpokládat, že je lidská bytost nějak důležitější, podstatně jiná, nebo speciálnější než krtek, strom, mravenec, list nebo rakovinová buňka. Tohle není rétorika "New Age" - je to základní logika. Jsme fyzickým fenomén - nic víc nic méně.

Jsme obrovsky ovlivňováni naší kulturou a našimi hodnotami, a chování může být většinou pouze výsledek našeho formování, kdy externí jevy interagují s našimi genetickými predispozicemi. Například, máme pojem zvaný "talent", což je jinými slovy genetická predispozice pro dané chování, nebo soubor chování. Pianistický génius může mít vrozenou schopnost, která mu umožňuje učit se rychleji a hrát přesněji než někdo jiný, kdo strávil stejný čas cvičením, ale nemá genetické predispozice. Ať je tomu jak chce, ta "talentovaná" osoba se

stejně musela naučit "co je to piáno" a jak na něj hrát. Jinými slovy, geny nejsou iniciátorem příkazů. Je zapotřebí okolní spouštěč, který umožní zhmotnění sklonu.

V žádném případě, není cílem tohoto článku rozvádět argument na téma "příroda a výchova". Podstatou je, že se ukázalo, že jsme vědecky definovaní a jsme produktem vystopovatelné příčinnosti a je to právě toto porozumění, které nám umožňuje zpomalit a dokonce zastavit aberující, nebo "kriminální" chování (zneužití, vražda, krádež apod.), které vidíme v dnešní společnosti. Logikou je, že jakmile porozumíme podmíněnosti lidského chování, můžeme odstranit z prostředí ty atributy, které tyto reakce umožňují.

Stejně jako týraný pes, který týden hladověl a může agresivně reagovat na, jinak neškodného, kolemjdoucího, máme i my lidé stejnou dynamiku chování. Když nechceš, aby lidé kradli jídlo, tak jim ho nezabavuj. Bylo zjištěno, že vězení vytváří více násilí než, kterému zamezují. Když naučíš dítě, aby bylo nesnášenlivý rasista, tak si velmi často ponese tyto hodnoty celý svůj život. Lidské hodnoty a tím lidské chování je vytvářeno prostředím, ve smyslu příčiny a následků, stejně jako je list unášen větrem.

V RBEM je hlavní cílem, vzhledem k odstranění vychylujícího se lidského chování, ne "potrestání", ale nalezení důvodů pro jejich ofenzivní činy a snaha tyto důvody odstranit. Lidé jsou produkty prostředí a osobní/společenská reforma je vědecký proces.

(6) Kdo je "vůdce" hnutí Zeitgeist? Co je to hnutí bez vůdce?

Hnutí Zeitgeist, zatím co si udržuje tiskové mluvčí, přednášející, místní koordinátory apod., nepodporuje ani neuznává vůdcovsky orientované struktury, kde jedna osoba nebo skupina nastavuje praktiky a hodnoty, které ostatní slepě následují. Po pravdě, takový tradiční pojem "následuj vůdce" anuluje předpoklad a povahu vzdělávacích iniciativ hnutí, protože cílem je opravdu vytvořit stejně pokročilou úroveň porozumění uvnitř komunity tak, aby každá osoba byla schopná kráčet sama bez doprovodu ve všem, kromě obecného vývoje v komunitě, který je neustálý a vždy významný.

Například, pobočková struktura je viděna jako "holografická", což znamená, že integrita a porozumění každé regionální skupiny by měla odrážet nejen ostatní pobočky, ale celek jako takový. Tento spojený, i když nezávislý, náhled platí také pro "členy". Podle Hnutí Zeitgeist neexistuje nic silnějšího než skupina lidí, která sdílí myšlenku, a kde každý může logicky odvodit solidární metodu řízení, a tím tato skupina, z externího hlediska, nemá žádnou kontrolu, vedení nebo něco podobného. Je důležité poznamenat, že ti, kdo se účastní "koordinace" nejsou vůdci jejich pobočky nebo týmu. Jsou pouhými mosty a iniciátory. Nediktují. Jsou to dobrovolníci, kteří mají přehled a podnikají akce.

Je také velmi důležité podotknout, že hnutí Zeitgeist se snaží vytvořením kritické masy o zahájení samotného procesu přechodu k "cíli". Jestli si přejeme žít ve světě bez zneužívání moci, rozdělení, despotismu, nedostatku a podobně, veřejnost musí dosáhnout úrovně relevantního vzdělání o svém okolí, což je v dnešní době viděno zřídka. Mnoho lidí odsuzuje násilné diktátory z historie, s ohledem na jejich popudy k brutálním činnostem, ale vzácně někdo uváží ignoranství a poddajnost veřejnosti a armády, kteří slepě a bezmyšlenkovitě prosazovali tyto zkažené zájmy několika vybraných lidí. Pravá společenská změna nepřijde od "upřímných" vůdců. Přijde po revoluci masového porozumění a tím změn hodnot v každém jednotlivci.

(7) Kdo financuje Hnutí Zeitgeist? Bere nějaké dary jako většina NO?

Globální hnutí Zeitgeist a jeho pobočky se vzácně, jestli vůbec, zapojují do jakékoli formy veřejného žádání o peníze. Nejsou zde žádná "otevřená" dárcovská konta, jako mají jiné organizace. To je záměrné. Podporovanou etikou je využívání lidského času a energie, ne jejich peněz. Obecně se očekává, že ti kteří umožňují fungování svých poboček a souvisejících projektů/událostí jsou smířeni s

nevyhnutelnou finanční ztrátou, které se vystavují v zájmu většího dobra. (Například, Peter Joseph, zakladatel Hnutí, sám financuje webové stránky Globální pobočky, její administraci, společně s hlavními událostmi Hnutí Zeitgeist, jako je Zeitgeist Day, Zeitgeist Media Festival, atd.)

Jedinou výjimkou je univerzální povolení oficiálních poboček na vytvoření a distribuci triček, nebo podobných podporujících předmětů, kde je výnos použit na pokrytí nákladů na webové stránky nebo souvisejících výdajů. Toto je přijatelné, protože se jedná o kulturně podporovaný prostředek komunikace.

Jiné dary mohou být pouze přesně určeny pro konkrétní projekt. Například, pokud radnice potřebuje 200\$ na nový projekt, je možné vybrat peníze do výše potřebné částky.

Obdobně, události, které vyžadují lístky, musí odrážet stav, kdy se přesně pokryjí náklady, samozřejmě v určité hranici.

Například když budou náklady na pronájem 200\$ a přijde 50 lidí, cena lístku by byla 4\$ za předpokladu, že bude dosaženo plné kapacity.

Integrita Hnutí a tým jeho členů a poboček je odrážena, z části, výslovnou neodmyslitelnou neexistencí finančního zisku. Ještě důležitější je poznání, že peníze jsou nejpřednějším světovým faktorem způsobující korupci, sociologicky, a bez tohoto možného škodlivého sklonu/interference bude hnutí Zeitgeist pouze zesilovat zaměření na tyto skutečnosti.????

(8) Co je Zeitgeist Day?

"Zeitgeist Day", nebo zkráceně Zday, je každoroční, světový den, který se koná uprostřed března. Cílem je zvýšit povědomí veřejnosti o hnutí Zeitgeist.

První oficiální "Zday" se konal v roce 2009. Tyto události byly velmi dobře zdokumentovány zpravodajskými agenturami po celém světě, včetně New York Times v Americe. Archivní seznam těchto událostí můžete najít na stránce zdayglobal.org.

V roce 2010 se konalo 330 událostí v 70 zemích po celém světě. Tyto události byly také zdokumentovány zpravodajskými agenturami po celém světě, včetně Huffington Post v Americe. Více tisku/informací naleznete na zday2010.org.

Událost Zeitgeist Day může nabývat mnoha forem, od jednoduchého prezentování DVD médií, k celým přednáškám a interaktivním událostem, kde organizátoři poboček v různých regionech odpovídají na otázky.

(9) Co je Zeitgeist Media Festival?

Rozpoznávající sílu umění a médií ve snaze změnit svět, je "Zeitgeist Media Festival" každoroční festival umění, který se koná po celém světě ke konci léta.

Myšlenkou zde je zapojit uměleckou komunitu a jejich sílu měnit hodnoty. Předkládá, že potřebné změny ve strukturálních/ekonomických procesech společnosti mohou být manifestovány pouze spolu s osobní/společenskou transformací hodnot v každém z nás. Mezitím co intelektuální znalosti slouží jako ukazatel cesty, mnoho lidí ve světě následuje své pocity - ne znalosti. Zeitgeist Media Festival se snaží o spojení těchto dvou úrovní, osvětlení toho, že měnění a zlepšování světa už není nadále považováno za krajní, podezřelou nebo dokonce nebezpečnou činnost - ale spíše za nejvyšší a nejčestnější úroveň osobní/společenské integrity, kterou máme.

Účast na Zeitgeist Media Festivalu neznamena, že každý musí splnit nějaké striktní požadavky zaměření, nebo být dokonce oddaný zásadám Hnutí. Avšak, účast vyžaduje, aby každý čin rozuměl a souhlasil s obecným proudem myšlenek s ohledem na lidskou a společenskou udržitelnost a samozřejmé faktory, které zahrnují globální pohled na Zemi, jako jeden systém, který se váže k naší lidské rodině.

Zeitgeist Media Festival také globálně spolupracuje s místní potravinovou kampaní pro přímou pomoc bezdomovcům a ostatním trpícím.

(10) Souvisí hnutí Zeitgeist s filmovou sérií Petera Josepha?

Ne. Zatímco slovo "Zeitgeist" je také přidružováno s filmovou sérií "Zeitgeist: The Movie", "Zeitgeist: Addendum" a "Zeitgeist: Moving Forward", nesmí být obsah filmů zaměňován s principy hnutí Zeitgeist. Filmy byly kvůli své popularitě a celkovému významu hledání pravdy, míru a udržitelnosti ve společnosti, pouhou inspirací pro hnutí Zeitgeist.

Termín "Zeitgeist" je definován jako "obecné intelektuální, morální a kulturní klima éry". Termín "hnutí" velmi jednoduše znamená "pohyb" a změnu. Hnutí Zeitgeist je tedy organizací, která naléhá na změnu dominantního intelektuálního, morálního, a kulturního klimatu této doby.

Hnutí není o srovnávání náboženství, terorismu pod falešnou vlajkou, najatých ekonomických vrahů, bankovnictví s částečnými rezervami nebo o Americké Centrální Bance. Filmy nesouvisí s hnutím a jsou osobním vyjádřením Petera Josepha. Často zde dochází k nedorozumění a v nejextrémnějších případech mají lidé reflexivní reakci, že hnutí Zeitgeist podporuje zakázané "konspirační teorie", nebo je "proti-náboženské", nebo podobné věci. Tento typ vyjadřování, hanlivé/urážlivé povahy, bývá používán v kontextu odmítání hnutí kvůli nesprávné a "tabuizované" vnější asociaci. Pravdou je, že neexistuje naprosto žádná přímá asociace.

Jestli nejste obeznámen s tím, co TSM opravdu je, prosím prohlédněte si naši rozsáhlou literaturu a videa/přednášky na těchto stránkách.

(11) Jak se dozvím víc o TSM?

Přečtěte si 320 stránkovou Orientační příručku.
Prohlédněte si velké množství našich přednášek.